

Білокобильський Сергій Михайлович

Дата та місце народження: 23.01.1983, с. Курячівка Марківського району Луганської області

Дата та місце загибелі: 19.07.2014, с. Д'якове Антрацитівського району Луганської області

Звання: Капітан.

Посада: Помічник начальника зв'язку

Підрозділ: 55-а окрема артилерійська бригада.

Обставини загибелі: Загинув 19 липня 2014 р. під час обстрілу позицій 3-ї гаубичної батареї терористами в районі с. Дякове, Антрацитівського району Луганської області

Місце поховання: с. Курячівка, Марківський район, Луганська область

Нагороди: Орден Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно).

*Україно моя, Україно!
Найрідніша для мене земля.
Лине пісня з небес солов'їно,
Колосяться хлібами поля...
Любов Мишура*

*Ти казав: «Маю честь», – присягнувши служити народу,
Говорив: «Маю честь», – обминаючи свої зірки...
Ти людей врятував...Та останню твою нагороду,
Не ховаючи сліз, вже приймали старенькі батьки...
Він ще вчора казав: «Маю честь Україні служити»,
Де могили дідів, де в землі – пуповина моя...
Моя честь офіцерська – без неї і дня не прожити.
«Маю честь», – разом з другом повторюю я!*

Дитинство Білокобильського Сергія пройшло в с. Курячівка Марківського району. Тут зародилася мрія стати військовим. Чудова навколишня природа, де влітку і взимку ліс розповідає свої казки і легенди, де поряд з рідним городом жебонить невеличка річка Деркул, де валять своєю безмежністю просторі поля. Усе це піднімало русявого хлопчика до небес, давало наснагу любити життя, вчитися і творити красиве, корисне і світле.

Шкільні роки. Чимось незвичним, таємничим і незвіданим повіяло на нього, коли вперше переступив поріг Бондарівської середньої школи. Найбільше хлопчика приваблювали уроки фізичної культури, трудового навчання, математики, української літератури.

2000 року після закінчення Бондарівської середньої школи Сергій вступив до Полтавського військового інституту зв'язку.

Одружився. Щасливим був у подружньому житті: дружина завжди допомагала йому у всьому. Дуже багато тепла, добра і любові в серці Сергія. Він любив маму, тата, сестричку. Та найбільше його душа переймалася єдиною донечкою.

Після закінчення Полтавського військового інституту зв'язку 2004 року розпочав військову службу з командира взводу в м. Запоріжжя.

Товариші по службі згадували: «Сергій Михайлович від природи щирий, відкритий і простий. Він насолоджувався життям, цінував кожен мить. Тож і наповнене його серце невичерпно любов'ю».

2014 рік. Війна на сході України, на рідній землі. Капітан Білокобильський у складі третьої зведеної артилерійської батареї виконував бойове завдання на сході нашої держави. У районі населеного пункту Дякове Антрацитівського району Луганської області.

Сергій Михайлович завжди був рішучим та хоробрим офіцером. У серцях та пам'яті воїнів – артилеристів капітан Білокобильський С. М. назавжди залишиться прикладом мужності, стійкості характеру та незламної сили волі як справжній та надійний бойовий товариш.

Жителі сіл Бондарівки та Курячівки вшановують пам'ять про свого земляка. Минулого 2017 року в Бондарівській гімназії за ініціативи колишніх однокласників Сергія, учителів, громадськості було встановлено пам'ятну дошку. Під час підготовки до мітингу-відкриття збирали фотографії, спогади про офіцера, його рідних та друзів, створювали презентацію, Книгу Пам'яті.

Портрет офіцера зібраний як мозаїка з окремих слів, спогадів, вражень від спілкування з різними людьми, але тут немає жодного фальшивого штриха. Він був патріотом своєї школи, рідного села, радгоспу, у якому працювали його батьки, патріотом Вітчизни, за незалежність якої заплатив найвищу ціну.

Для однокласників, друзів, вчителів він назавжди залишиться Сергієм. Він був звичайним сільським хлопцем і, водночас, особливим. Спокійний, врівноважений, скромний, працьовитий, чесний, відповідальний, надійний. Він з тих людей, які впливають на інших своїми вчинками, виховують власним прикладом.

Однокласниця Сергія Кошарна Оля з теплотою пригадує, яким шляхетним лицарем він був у ставленні до дівчат. Коли після уроків учні розходилися по домівках, Сергій за плечима ніс свій ранець, а в руках кілька дівчачих портфелів. Його наслідували інші хлопці, підтягувались до його рівня.

Життя сільських підлітків пов'язане з нелегкою фізичною працею. Його шкільний товариш Курячий Павло розповідає: «У шкільні роки ми дуже багато працювали на збиранні яблук в радгоспі. Сергій працював натхненно і завзято. У роботі був справжнім лідером. Умів кількома словами запалити хлопців, розподілити роботу між товаришами. Сам виконував дві норми, а після короткого відпочинку допомагав тим, у кого було зроблено найменше. І так повторювалося щодня».

Ще в шкільні роки Сергій твердо вирішив стати військовим. Він вважав, що саме ця

професія личить справжньому чоловікові. Умів іти до мети, долаючи перешкоди. Коли здав два перші вступні іспити до Полтавського військового інституту, серйозно травмував ногу. Когось би це зупинило, але тільки не Сергія. Екзамен з фізичної підготовки здав на «відмінно», не зважаючи на біль та кілька накладених швів.

Білокобильський Сергій навчався в моїй рідній Бондарівській гімназії. Тут його добре пам'ятають. Вчителі відзначають, що вчився Сергій добре, був стриманим, скромним, дисциплінованим.

Класний керівник Ткаченко Людмила Григорівна: «Якось в школі проводилось анкетування. Учні та вчителів просили відповісти на запитання: «Хто я?» Діти почали запитувати, як саме треба відповідати. Я запропонувала уявити, що ви незнайомій людині коротко розповідаєте про себе, хто ви є, чим займаєтесь, що любите. Сама я в анкеті написала: «Українка, мати, вчитель». Відповіді моїх учнів були різними: «Я татова донечка», «Я кохана», «Люблю спорт». Відповідь Сергія я запам'ятала на довгі роки, бо вона була дуже схожа на мою власну: «Я, українець, син, брат, учень Бондарівської середньої школи».

Хтось говорив, що крила синам дає материнська любов, а силу і впевненість – батьківська підтримка. Розмову ведемо з мамою Сергія – Людмилою Миколаівною. У затишній кімнаті все нагадує про сина: на стіні портрет, на столі військовий кашкет і фотографії. Вона навіть не намагалася стримувати сльози: «Сергійко ніколи і нічим мене не засмучував, вмів підтримати і розрадити. Він молодший за свою сестру Надійку на два роки, але завжди вважав себе старшим, бо він – чоловік». Немає такої роботи в господарстві, щоб була йому не до снаги. Ще змалечку годинами любив спостерігати за роботою механізмів у консервному цеху, за тракторами в саду. Згодом, у вільний від школи час, допомагав батькам і на роботі, і вдома.

Високо цінувало капітана Білокобильського Сергія Михайловича і його керівництво. Керівник військової частини полковник Брусов С. Є.: «Нашим захисникам випала нелегка доля: проходити службу в дуже складний для нашої держави час, у час боротьби добра зі злом. У цих обставинах все стає абсолютно прозорим, і ми бачимо, хто є істинним патріотом своєї Батьківщини. Білокобильський С. М. ні на хвилину не задумувався, коли треба було приймати важливі рішення, навіть тоді, коли вони могли стати останніми. Відчуваючи відповідальність за життя особового складу, капітан Білокобильський С. М. під час артилерійського обстрілу позицій, ризикуючи власним життям, допомагав пораненим бійцям схватись від обстрілів. І в цю трагічну мить обірвалося життя молодого воїна, захисника, сина, вірного чоловіка, люблячого батька. Першими завжди йдуть найкращі».

Указом Президента України № 651/ 2014 від 14 серпня 2014 року, «за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі, високопрофесійне виконання військового обов'язку» нагороджений орденом «Богдана Хмельницького» III ступеня (посмертно).

На уроках – увага і зосередженість, у роботі – згусток енергії, у дружбі – полум'яне серце, у бою – мужній воїн, надійний захисник Вітчизни. Таким він був. Таким він залишився в серцях тих, хто його знав. Офіцер Української Армії, капітан Білокобильський Сергій Михайлович.

01 Пам'ятна дошка

02 Сергій в дитинстві

03 Сергій зі шкільними друзями

04 Сергій з матусею

05 Сергій з дружиною

06 Сергій з донькою

07 Мітинг на відкритті пам'ятної дошки в гімназії

08 Місце поховання

09 Нагорода героя

10 Батьки героя

Зі сторінок ЗМІ:

Білодід С. Батьківщина в тобі / С. Білодід // Вісті Марківщини. – 2016. – 7 трав. – С. 5.

Білокобильський Сергій Михайлович // Нескорені сини і доньки Луганщини в боротьбі за незалежність України : громад.-політичне вид. : збірка / ред. уп. В. Артющенко. В. Деревянко, Л. Чіхладзе, І. Черняк. – Сєвєродонецьк, 2019. – С. 60.

Бітімєрова І. Батьківщина в тобі / І. Бітімєрова // Вісті Марківщини. – 2016. – 2 квіт. – С. 3.

Бітімєрова І. Рідний край пам'ятає / І. Бітімєрова // Вісті Марківщини. – 2018. – 18 серп. – С. 3.

Бондар Л. Вшанували полеглих воїнів-земляків / Л. Бондар // Вісті Марківщини. – 2019. – 7 верес. – С. 2.

Бондар Л. Мужнім – слава і нетлінна пам'ять! / Л. Бондар // Вісті Марківщини. – 2019. – 24 серп. – С. 4.

Веремєєнко О. Тому що за державу / О. Веремєєнко // Вісті Марківщини. – 2016. – 20 серп. – С. 2.

Доземний уклін і вічна пам'ять воїнам-землякам // Вісті Марківщини. – 2015. – 8 серп. – С. 2.

Сини Марківщини // Вісті Марківщини. – 2016. – 20 серп. – С. 2.

Сич О. Живі, доки пам'ятаємо / О. Сич // Вісті Марківщини. – 2017. – 19 серп. – С. 1.

Матеріали надано Марківською ЦБС

Інші джерела:

Белокобыльский Сергей Михайлович [Электронный ресурс] // Битва за Україну : сайт. – Електрон. дані. – [2014]. – URL: <https://bit.ly/3jc6Z6H>. – Названіє с екрана.– Дата звернення: 16.07.20.

Белокобыльский Сергей Михайлович, 23 января 1983 г., с. Курячевка, Луганская область [Электронный ресурс] // Facebook. Луганчане погибшие в войне с Россией. – Електрон. дані. – URL: <https://bit.ly/2CklvYl>. – Названіє с екрана. – Дата публікації: 24.02.18. – Дата звернення: 16.07.20.

Білокобильський Сергій Михайлович [Електронний ресурс] : Запоріжці, які загинули в АТО // Запорізька ОУНБ : сайт. – Електрон. дані. – [2020]. – URL: <https://zounb.zp.ua/node/5974>. – Назва з екрана. – Дата звернення: 16.07.20.

Білокобильський Сергій Михайлович [Електронний ресурс] // Книга пам'яті полеглих за Україну : вебсайт / Попов М. [та ін.]. – Електрон. дані. – URL: <https://bit.ly/3eynlDo>. – Назва з екрана. – Останнє оновлення: 1.03.20. – Дата звернення: 16.07.20.

Білокобильський Сергій Михайлович [Електронний ресурс] // Небесна гвардія : сайт допомоги сім'ям загиблих учасників АТО. – Електрон. дані. – 2014-2020. – URL: <https://ngua.org/people/622>. – Назва з екрана. – Дата звернення: 16.07.20.

Білокобильський Сергій Михайлович [Електронний ресурс] // Український меморіал : [інтернет-портал]. – Електрон. дані. – 2014-2020. – URL: <https://bit.ly/3jd54Ph><https://cutt.ly/VicvAoS>. – Назва з екрану. – Дата звернення: 16.07.20.

Білокобильський Сергій Михайлович, 23.01.1983-19.07.2014 [Електронний ресурс] // Книга пам'яті : сайт / [ГО «Мирний берег»]. – Електрон. дані. – [2014]. – URL: <https://bit.ly/2OujJaL>. – Назва з екрану. – Дата звернення: 16.07.20.

В Запорозьке увековечили офіцера, который закрыл собой командира [Электронный ресурс] // Индуриалка : интернет-изд. – Электрон. данные. – URL: <https://bit.ly/32pqyCv>. – Название с экрана. – Дата публикации: 20.05.16. – Дата обращения: 16.07.20.

Військовослужбовці 55-ої окремої артбригади «Запорізька Січ» вшанували пам'ять побратимів [Електронний ресурс] // Запорізька облдержадмін. : сайт. – Електрон. дані. – URL: <https://bit.ly/32pFMaD><https://cutt.ly/hi3hDE4>. – Назва з екрану. – Дата публікації: 29.08.19. – Дата звернення: 16.07.20.

Жена Героя АТО из Запорожья: «Желаю одного, чтобы наконец-то закончилась война» [Электронный ресурс] // Индуриалка : интернет-изд. – Электрон. данные. – URL: <https://bit.ly/2Wqm1vR>. – Название с экрана. – Дата публикации: 28.01.15. – Дата обращения: 16.07.20.

Запорожцы почтили погибших воинов-артиллеристов. Фото [Электронный ресурс] // Репортер : сайт. – Электрон. данные. – URL: <https://bit.ly/32kduhX>. – Название с экрана. – Дата публикации: 19.07.18. – Дата обращения: 16.07.20.

Меморіал загиблим офіцерам-зв'язківцям Військового інституту телекомунікацій та інформатизації імені Героїв Крут [Електронний ресурс] // Військовий ін-т телекомунікацій та інформатизації : сайт. – Електрон. дані. – 2009-2020. – URL: <http://www.viti.edu.ua/heroes>. – Назва з екрану. – Дата звернення: 16.07.20.

На Марківщині вшанували героїв земляків з нагоди Дня пам'яті захисників України, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України [Електронний ресурс] // Марківська райдержадмін. : сайт. – Електрон. дані. – URL: <https://bit.ly/398yYj9><https://cutt.ly/hi3hDE4>. – Назва з екрану. – Дата публікації: 29.08.19. – Дата звернення: 16.07.20.

Повік негасимою буде всенародна шана мужності та героїзму українських воїнів. В Міноборони вшанували загиблих Українських героїв [Електронний ресурс] // М-во оборони України : офіц. веб сайт. – Електрон. дані. – URL: <https://bit.ly/2OxyODw><https://bit.ly/2OpRJVC>. – Назва з екрану. – Дата публікації: 19.07.19. – Дата звернення: 16.07.20.

Список жителів області, які загинули за незалежність, державний суверенітет та територіальну цілісність України [Електронний ресурс] // Більмацька райдержадмін. Запорізької обл. : сайт. – Електрон. дані. – URL: <https://bit.ly/30HyCCF>. – Назва з екрану. – Дата звернення: 16.07.20.

1983, народився Сергій ілокобильський [тобто Білокобильський], загиблий герой російсько-української війни [Електронний ресурс] // Укр. ін-т нац. пам'яті : офіц. веб-сайт. – Електрон. дані. – URL: <https://bit.ly/2DOjUf4>. – Назва з екрану. – Дата публікації: 6.02.19. – Дата звернення: 16.07.20.